

LJETOPIS IVE KOZARČANINA

1911. Rođen 14. listopada u željezničarskoj obitelji u Hrvatskoj Dubici. Otac Stjepan službovao je od 1913. u malom mađarskom mjestu Ögerlaku, gdje je dječak Ivo proveo godine svojega najranijeg djetinjstva.
1918. Raspadom Austro-Ugarske obitelj Kozarčanin vraća se u Hrvatsku Dubicu. U rujnu sedmogodišnji Ivo polazi u prvi razred Niže pučke škole.
1922. S izvrsnim uspjehom 28. lipnja završava osnovno školovanje u Hrvatskoj Dubici te se upisuje u Trgovačku školu u Bosanskoj Dubici. Brižni mu se otac, nezadovoljan gubitkom posla željezničara te novim zanimanjem šumskog radnika, seli u Zagreb zajedno sa starijim sinom Lukom, ostavivši u Dubici Ivinu majku s još nejakim sinovima. Majka se zatim pridružuje ocu u Zagrebu, a Ivo još neko vrijeme boravi kod bake Katarine i djeda Antuna.
1923. Učenik Ivo Kozarčanin seli zauvijek iz Dubice u Zagreb, gdje sad boravi cijela obitelj. Ujesen se upisuje u Građansku školu.
1926. Ujesen nastavlja srednjoškolsku izobrazbu te se upisuje u Državnu mušku učiteljsku školu.
1928. 1. svibnja objavljuje prvu pjesmu znakovita naslova *Umiranje* ("Mladost", VI., br. 9., str. 199.; Zagreb, 1927. – 1928.). Marljiv i ustrajan, premda vrlo mlad, preko noći postaje, te do kraja života ostaje, jednim od najtraženijih pisaca svojega naraštaja.
1932. 21. lipnja završava u to doba vrlo zahtjevnu učiteljsku školu te s jeseni postaje redoviti student Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Prije toga umrli su mu otac Stjepan i stariji brat Luka.
1933. 25. lipnja vjenčao se s Marijom Bengez, učiteljicom iz Mihovljana, čiji će mu lik i značaj biti jednim od stalno navratnih književnih predložaka. Isprva žive razdvojeno, ona u Desiniću, a on s majkom i malodobnom braćom u Zagrebu.

1934. Prva knjiga novela: *Mati čeka*.
1935. Ciklus pjesama *Tuga ljeta* u skupnoj zbirci *Lirika* (uz Ivu Kozarčanina još i Ivan Dončević, Antun Nizeteo, Rado- van Žilić). Samostalna zbirka pjesama *Sviram u sviralu*. Od 14. rujna bračni par živi zajedno u Zaprešiću. Do kraja života Kozarčanin je vrlo zapažen pisac i urednik. Sura- đuje u većem broju hrvatskih časopisa i novina.
1937. Objavljuje oba svoja romana: *Tuđa žena* i *Sam čovjek*.
1938. 8. rujna obitelj Kozarčanin preselila se iz Zaprešića u Ste- njevec. Zbirka pjesama *Mrtve oči*. Urednik kulturne ru- brike "Hrvatskog dnevnika".
1939. Knjiga novela *Tihi putovi*.
- 1940.-1941. Od sredine 1940. do veljače 1941. kao urednik kulturne rubrike "Hrvatskog dnevnika" polemizira s Ivanom Go- ranom Kovačićem, koji je tada uređivao kulturnu rubriku u "Novostima".
1941. 4. veljače u 2 sata ujutro, na povratku kući iz središta grada, ispred velike vojarne u Ilici malo prije Črnomerca, ustrijeljen je oglušivši se na stražarov poziv da stane. Istog je dana Institut za sudsku medicinu i kriminalisti- ku na Šalati izdao stručno priopćenje prema kojemu je umro "naglom nasilnom smrću od prostrijela grudiju sa prostrijelom srca i pluća, te posljedičnim nutarnjim i vanjskim iskrvarenjem."

A. S.